

10 Αυγούστου, 1992

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΔΩΝΙΣ ΧΑΡΙΛΑΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1043/91).

5 *Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Εξουσία — Οι περί Ρυθμίσεως της
Τροχαίας Μεταφοράς Νόμοι του 1982-1984 — Άρθρο 4Α(4)(5) —
Εξουσίες της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών — Ευρεία διακριτική
ευχέρεια της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών από τις πρόνοιες του
Άρθρου 18 παράγραφος 6 — Το βάρος αποδείξεως στον αιτητή.*

10 *Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός
Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο επεμβαίνει
μόνον αν υπάρχει κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας ή πλάνη
περί τα πράγματα ή μη λήψη υπόψη ουσιωδών γεγονότων.*

*Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Δεν αποτελεί αιτιολογία η απλή
επανάληψη των προνοιών του νόμου.*

15 *Ο αιτητής ζήτησε με την προσφυγή την ακύρωση της απόφασης
της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, με την οποία απορρίφθηκε η
ιεραρχική προσφυγή του εναντίον της απόφασης με την οποία η
Αρχή Αδειών αρνήθηκε να του χορηγήσει άδεια οδικής χρήσης
20 μεταφοράς "Α" για Διεθνείς Οδικές Μεταφορές.*

*Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:*

25 *1. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών μπορεί με βάση το Άρθρο 4Α
(4) να εκδώσει μια από τις ακόλουθες αποφάσεις:*

- (γ) Να τροποποιήσει την προσβληθείσα απόφαση ή
- (δ) να προβεί η ίδια σε έκδοση νέας αποφάσεως σε αντικατάσταση της προσβληθείσας. Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του Άρθρου 4Α, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών κατά τη λήψη μιας των στις παραγράφους (δ) και (ε) του προηγούμενου εδαφίου αναφερομένων αποφάσεων, δύναται να λάβει υπόψη και γεγονότα μεταγενέστερα της εκδόσεως της αποφάσεως της Αρχής Αδειών, να προχωρήσει στην έκδοση όποιας απόφασης θεωρούσε υπό τις περιστάσεις πως ήταν εύλογη και δίκαιη, εφαρμόζοντας το Νόμο όπως η ίδια έκρινε ότι θα έπρεπε να εφαρμοσθεί, ενόψει των γεγονότων που τέθηκαν ενώπιόν της. Από τις πρόνοιες του Άρθρου 18, παράγραφος 6 του Νόμου περί Ρυθμίσεων της Τροχαίας Μεταφοράς 1982- 1984, προκύπτει ότι η Αναθεωρητική Αρχή έχει ευρεία διακριτική εξουσία να εξετάζει τέτοιες αιτήσεις. Το βάρος της αποδείξεως το έχει ο αιτητής. Η δε αξιολόγηση των γεγονότων αυτών ευρίσκεται μέσα στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου. Το Δικαστήριο τούτο, στην άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας, κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος, επεμβαίνει μόνο αν υπάρχει κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας ή πλάνη περί τα πράγματα ή μη λήψη υπόψη ουσιωδών γεγονότων.
2. Έχει νομολογηθεί ότι απλή επανάληψη των προνοιών του νόμου δεν αποτελεί αιτιολογία και στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχουν στοιχεία στο φάκελο τα οποία, αν γίνοντο δεκτά, θα στήριζαν αυτό το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Αναθεωρητική Αρχή.
- Η αιτιολογία, επομένως, είναι ανεπαρκής, διότι δεν στηρίζεται πάνω στο περιεχόμενο του φακέλου, ούτε και μπορεί να θεωρηθεί ότι συμπληρώνεται από αυτό.
- Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Tsoullouftas v. Republic (1983) 3 C.L.R. 426. 40

Petrides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 246.

Papageorghiou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1348.

Πορίσματα Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959 σελ. 186. 45

Iacovides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 212.

Προσφυγή.

- 5 Προσφυγή με την οποία ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 22 Ιουλίου, 1992, με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή του εναντίον της απόφασης, με την οποία αυτή αρνήθηκε να χορηγήσει προς τον αιτητή άδεια οδικής
- 10 χρήσης μεταφορέα "Α" για διεθνείς οδικές μεταφορές.

A. Παναγιώτου, για τον αιτητή.

- 15 A. Μαλπουριόδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- A. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με
- 20 την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 22 Ιουλίου 1992, με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή του εναντίον της απόφασης, με την οποία αυτή αρνήθηκε να χορηγήσει προς τον αιτητή άδεια οδικής
- 25 χρήσης μεταφορέα "Α" για Διεθνείς Οδικές Μεταφορές.

- Ο αιτητής υπέβαλε, στις 26 Μαΐου 1990, αίτηση στην Αρχή Αδειών, με την οποία ζητούσε να του χορηγηθεί μια τέτοια άδεια για ένα μεταχειρισμένο όχημα. Στις 29 Μαΐου
- 30 1990 υποβλήθηκε έκθεση του αρμόδιου Επαρχιακού Γραφείου του Τμήματος Οδικών Μεταφορών (Παράρτημα Β), στην οποία αναφέρονται τα πιο κάτω.

- "Αναφέρομαι στο πιο πάνω θέμα και σας πληροφορώ
- 35 ότι ο αιτητής είναι πρόσφυγας από την Αμμόχωστο και τώρα κάτοικος Λεμεσού. Είναι 27 χρόνων, παντρεμένος με δύο παιδιά 2 και 3 χρόνων.

- 40 Για 4 χρόνια εργάζεται στην εταιρεία Διεθνών Οδικών Μεταφορών C.I.R. που εδρεύει στη Λεμεσό.

Με το αίτημά του ζητά τη χορήγηση άδειας

μεταφορέα 'Α' (T.I.R.) για να δραστηριοποιηθεί από μόνος του.

Στην Κύπρο είναι αδειούχα 35 οχήματα μεταφορέα 'Α' (T.I.R), ρυμουλκά και 70 ρυμουλκούμενα.

5

Η Α.Α., πρόσφατα χορήγησε 10 νέες άδειες μεταφορέα 'Α' (T.I.R.).

Ο γ. γραμματέας του Σ.Δ.Ο.Μ. κ. Παπαδόπουλος μου δήλωσε ότι φέρουν ένσταση στο αίτημα."

10

Στις 7 Ιουνίου 1990, τέθηκε αγγελία για ενημέρωση των ενδιαφερομένων και υποβολή τυχόν ενστάσεων.

15

Η Αρχή Αδειών εξέτασε την αίτηση του αιτητή στη συνεδρία της, στις 27 Ιουνίου 1990, και την απέρριψε επειδή οι ανάγκες εξυπηρετούντο ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα της κατηγορίας αυτής. Θα πρέπει να λεχθεί εδώ ότι, κατά τη συνεδρία της αυτή, η Αρχή Αδειών εξέτασε και απέρριψε ακόμη μια παρόμοια αίτηση.

20

Στις 13 Ιουλίου 1990, κοινοποιήθηκε στον αιτητή η απορριπτική απόφαση της Αρχής Αδειών, εναντίον της οποίας υπέβαλε ιεραρχική προσφυγή στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, η οποία την εξέτασε στη συνεδρία της ημερομηνίας 22 Ιουλίου 1991 και την απέρριψε (Παράρτημα Δ), γιατί δεν ικανοποιήθηκε ότι ο προσφεύγων πληρούσε τα κριτήρια του Νόμου για χορήγηση της αιτούμενης άδειας, και ιδιαίτερα το κριτήριο του άρθρου 18(4)(γ) των περί Ρυθμίσεων της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982-1984, που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ο Νόμος. Η απορριπτική απόφαση κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με επιστολή, ημερομηνίας 12 Σεπτεμβρίου 1991, ο οποίος καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

25

30

35

Η διάταξη αυτή του Νόμου προβλέπει:-

40

"(4) Η αρχή αδειών κατά την άσκησιν της διακριτικής αυτής εξουσίας διά την χορήγησιν αδειάς

διεθνών μεταφορών θα λαμβάνη υπ' όψιν τα κάτωθι:

(α) -----

5 (β) -----

(γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ο αιτητής θα δύναται να παρέχει ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίας:"

10

Είναι η θέση του αιτητή ότι ήτο επαγγελματίας οδηγός διεθνών μεταφορών και με πείρα σε τέτοιου είδους μεταφορές. Είναι κάτοχος επαγγελματικής άδειας οδηγού. Σε ό,τι αφορά δε το όχημα του αιτητή, τούτο είναι τύπου "truck unit", ρυμουλκό με ρυμουλκούμενο "trailer", ή ψυγείο ειδικά κατασκευασμένο, κατάλληλο και ασφαλές, όπως ισχυρίζεται, για τέτοιου είδους μεταφορές, μια και μετά από τη δέουσα επιθεώρηση από τις αρμόδιες υπηρεσίες διαπιστώθηκε η ασφάλεια και καταλληλότητά του και ενεγράφη κανονικά στο μητρώο του Εφόρου Μηχανοκινήτων Οχημάτων, στις 8 Μαΐου 1991, ως όχημα δημοσίας χρήσεως για σκοπούς δημοσίων μεταφορών, όπως αναφέρεται και στο σχετικό πιστοποιητικό εγγραφής του (public service vehicle for T.I.P. purposes). Υποστηρίχθηκε δε ότι, η γνώση του τομέα αυτού των μεταφορών και οι δεκάδες χιλιάδες λίρες που προτίθεται να επενδύσει γι αυτό τον σκοπό αποτελούν εχέγγυο ότι θα προσφέρει συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίες.

30 Επιπλέον, ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής κατατέθηκαν βεβαιώσεις της Monde Cyprio Hungarian Enterprises Ltd και Vassos Agricultural Produce Traders Ltd για τη συνεργασία του αιτητή με αυτούς για τέτοιες μεταφορές.

35

Από τα στοιχεία του φακέλου και ειδικότερα από τα πρακτικά της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 27 Μαρτίου 1991, στην οποία παρέστη ο αιτητής για εξέταση της αίτησής του, προκύπτει ότι, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών έλαβε υπόψη της τόσο την έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών, ημερομηνίας 29 Μαΐου 1990, που παρατίθεται πιο πάνω και στην οποία δεν γίνεται αναφορά σε θέματα σχετικά με την πιθανότητα

παροχής ασφαλών συνεχών και τακτικών μεταφορικών υπηρεσιών, που αποτελούν τα στοιχεία του άρθρου 18(4) (γ), όσον και τους ισχυρισμούς του αιτητή, ο οποίος ζήτησε την άδεια, όπως δήλωσε, για να μην τον εκμεταλλεύονται.

5

Ο δεύτερος νομικός ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η πράξη είναι παράνομη, ως αντικείμενη στις πρόνοιες του Νόμου.

10

Ο τρίτος νομικός ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι, η απόφαση των καθ' ων η αίτηση στερείται της αναγκαίας επαρκούς αιτιολογίας.

Είναι περιπλέον ο ισχυρισμός του αιτητή ότι οι δύο αποφάσεις, της Αρχής Αδειών και της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ενώ έχουν το ίδιο νομικό υπόβαθρο, αρνούνται άδεια στον αιτητή, εφαρμόζοντας διαφορετικές πρόνοιες του άρθρου 18(4) του Νόμου. Ενώ δηλαδή η πρωτόδικη απόφαση της Αρχής Αδειών αρνείται την έκδοση άδειας, γιατί οι ανάγκες ικανοποιούνται με τις υπάρχουσες άδειες, η Αναθεωρητική Αρχή αρνείται την έκδοση άδειας γιατί δεν ικανοποιήθηκε ότι ο αιτητής πληρεί τις προϋποθέσεις του άρθρου 18(4)(γ), δεν πείστηκε δηλαδή ότι αυτός θα παρέχει ασφαλείς συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίες. Αυτό, κατά τον ισχυρισμό του αιτητή, είναι παράνομο και συνιστά υπέρβαση και/ή κατάχρηση της εξουσίας της Αναθεωρητικής Αρχής.

15

20

25

30

Είναι η θέση της Αρχής ότι η αιτιολογία της επίδικης απόφασης βρίσκεται τόσο στα πρακτικά της συνεδρίας της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 27 Μαρτίου 1991, που εξέτασε την προσφυγή του αιτητή, όσο και στον υπόλοιπο φάκελο και προκύπτει κυρίως από στοιχεία, τα οποία ο ίδιος προσεκόμισε. Επομένως, ενόψει των περιστατικών και γεγονότων της υποθέσεως, ήταν εύλογα ανοικτό στους καθ' ους η αίτηση να εκδώσουν την προσβαλλόμενη απόφαση ασκώντας τη διακριτική τους εξουσία.

35

40

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών μπορεί, με βάση το άρθρο 4Α(4), να εκδώσει μια από τις ακόλουθες

αποφάσεις:

(γ) Να τροποποιήσει την προσβληθείσα απόφαση ή

- 5 (δ) να προβεί η ίδια σε έκδοση νέας απόφασεως σε αντικατάσταση της προσβληθείσας. Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 4Α, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, κατά τη λήψη μιας των στις παραγράφους (δ) και (ε) του προηγούμενου εδαφίου αναφερομένων αποφάσεων, δύναται να λάβει υπόψη και γεγονότα μεταγενέστερα της εκδόσεως της 10 αποφάσεως της Αρχής Αδειών, να προχωρήσει στην έκδοση όποιας απόφασης θεωρούσε υπό τις περιστάσεις πως ήταν εύλογη και δίκαιη, 15 εφαρμόζοντας το Νόμο όπως η ίδια έκρινε ότι θα έπρεπε να εφαρμοσθεί, ενόψει των γεγονότων που τέθηκαν ενώπιόν της.

- 20 Από τις πρόνοιες του άρθρου 18 παράγραφος 6 του Νόμου προκύπτει ότι, η Αναθεωρητική Αρχή έχει ευρεία διακριτική εξουσία να εξετάζει τέτοιες αιτήσεις. Το βάρος της αποδείξεως το έχει ο αιτητής. Η δε αξιολόγηση των γεγονότων αυτών ευρίσκεται μέσα στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου. Το Δικαστήριο τούτο, 25 στην άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας, κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος, επεμβαίνει μόνο αν υπάρχει κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας ή πλάνη περί τα πράγματα ή μη λήψη υπόψη ουσιωδών γεγονότων.

- 30 Οι αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο της διακριτικής εξουσίας έχουν αναλυθεί σε σειρά υποθέσεων. Ενδεικτικά μπορεί να γίνει αναφορά στις υποθέσεις *Tsoulioftas v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 426 και *Petrides v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 246. Στην τελευταία έχει 35 λεχθεί ότι ο λακωνισμός της προσβαλλομένης αποφάσεως του Υπουργού δεν είναι αφ' εαυτού ενδεικτικό της ελλείψεως δέουσας αιτιολογίας και η αιτιολογία που δόθηκε, όπως και σε κάθε άλλη διοικητική πράξη, θα μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία του φακέλου της 40 υποθέσεως. Εφ' όσον η απόφαση στηρίζεται στην εξέταση του περιεχομένου της και στο υπόβαθρό της, η αιτιολογία για την οποία δόθηκε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ανεπαρκής. Το κύριο επομένως κριτήριο, είναι κατά

πόσον ήταν ευλόγως ανοικτό στον Υπουργό, εν όψει των διατάξεων του νόμου και των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν του, ν' αποφασίσει κατά τον τρόπο που απεφάσισε."

5

Έχει νομολογηθεί ότι, απλή επανάληψη των προνοιών του νόμου δεν αποτελεί αιτιολογία και στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχουν στοιχεία στο φάκελο τα οποία, αν εγίνοντο δεκτά, θα στήριζαν αυτό το συμπέρασμα, στο οποίο κατέληξε η Αναθεωρητική Αρχή.

10

Η αιτιολογία, επομένως, είναι ανεπαρκής, διότι δεν στηρίζεται πάνω στο περιεχόμενο του φακέλου, ούτε και μπορεί να θεωρηθεί ότι συμπληρώνεται από αυτό. (Βλέπε *Papageorghiou v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1348, 15 1355, Πορίσματα Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959 σελ. 186, *Iacovides v. The Republic* (1966) 3 C.L.R. 212.

Μια και κατέληξα στο συμπέρασμα αυτό της ακυρώσεως, για το λόγο της ανεπαρκούς αιτιολογίας, 20 θεωρώ περιττό να ασχοληθώ με τους υπόλοιπους λόγους που πρόβαλε ο αιτητής.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Δεν 25 γίνεται όμως διαταγή για έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.